

راهپیمایی اول ماه مه 2013 در نیویورک آمریکا!

در روز اول ماه مه 2013، مردم نیویورک شاهد یکی از بزرگترین تظاهرات های کارگری در سال های اخیر در این شهر بودند. هزاران تن از کارگران اتحادیه های مختلف کارگری، فعالان "جنبش اشغال"، نیروهای انقلابی و مدافعین آرمان ها و اهداف کارگران و زحمتکشان با حضور گسترده خویش در مناطق مختلف شهر و سپس حرکت و ملحق شدن به یکدیگر در منطقه "اتحادیه منهن" حرکتی را سازمان دادند که به گفته یکی از سخنرانان مراسم، "بزرگترین" تظاهرات اول ماه مه در شهر نیویورک بود. تظاهرات در ساعت های مختلف از ۹ تا ۱۲ ظهر، شامل چهار میدان و چهار پارک در "منهن" و از "بروکلین" شکل گرفت و گسترش یافت و پس از مدتی تظاهرکنندگان در صفوف گسترده در ساعت ۴ بعد از ظهر در میدان اتحادیه منهن به هم پیوستند. این شکل از حرکت که تجربه آن از تاکتیک های جنبش اشغال وال استریت گرفته شده بود، نقش بزرگی در موفقیت آمیز بودن تظاهرات امسال در نیویورک داشت. صفوف بسیار گسترده راهپیمایان (که در اول ماه می در سال های اخیر در این حد نبود) از طریق خیابان "برادوی" بطرف "وال استریت" و "زکوتی پارک" سرازیر شد. تراکم صفوف تظاهرات به حدی بود که کل پهنای خیابان "برادوی" و حدود نصف عرض پیاده رو های مسیر توسط تظاهرکنندگان اشغال شده بود و با این وضع دیگر از کوشش پلیس برای کنترل مسیر راهپیمایان و هدایت تظاهر کنندگان به پیاده روها خبری نبود. تصاویری از رهبران برجسته کارگری نظیر مارکس و لنین توسط برخی راهپیمایان حمل می شد.

نکته مهمی که در تظاهرات امسال روز جهانی کارگر در شهر نیویورک خودنمایی می کرد شرکت شمار بسیار زیاد جوانان در این حرکت بود به شکلی که بر طبق مشاهدات شاهدان عینی، حدود سه چهارم جمعیت تظاهر کننده را جوانان زیر سی سال تشکیل می دادند.

برخی از شعارهای داده شده در طول راهپیمایی و محل تجمع تظاهرکنندگان در میدان به این شرح بودند: "مردم متحد شکست ناپذیر هستند"، "کارگران متحد شکست ناپذیر هستند"، "به خیابان ها سرازیر شوید"، "ما ۹۹ درصد هستیم"، "آری ما میتوانیم"، "کارگران، دانشجویان اتحاد اتحاد"، "کارگران، دانشجویان شهر را اشغال کنید" که این شعار، یادآور حرکت مبارزاتی فعالان دانشجویی اشغال وال استریت بود، "کارگران، دانشجویان، اعتراض و راهپیمایی کنید!"

یکی دیگر از جنبه های قابل توجه تظاهرات اول ماه مه در نیویورک، شرکت افرادی از مناطق کارگر نشین شهر از منطقه "بریزی پوینت" بود که در جریان فاجعه توفان (سندی) اخیر خانه هایشان به سختی آسیب دیده است.

این زحمتکشان با صف مستقل خود برای شرکت در تظاهرات آمده بودند. آن‌ها از نبود کمک‌های لازم دولتی کافی، خشمگین بودند. آن‌ها از تعدیات و غارتگری شرکت‌های بیمه و عدم انجام تعهدات‌شان برای پرداخت غرامت به آسیب‌دیدگان به منظور تعمیر و ساختن سرپناه سخن می‌گفتند و مطرح می‌کردند که چگونه در اثر بهانه‌های پوچ شرکت‌های بیمه و یا به این دلیل که در اثر ناتوانی مالی قادر به بیمه کردن خانه‌هایشان نبوده‌اند اکنون در فقر و محرومیت به سر می‌برند. بسیاری از آسیب‌دیدگان در اثر فراموش شدن توسط ارگان‌های دولتی و یا اهمال این ارگان‌ها مجبور به رها کردن خانه‌هایشان و زندگی در خانه‌های اقوام و کانس‌ها شده بودند. مطابق اظهارات این زحمتکشان بلا دیده منطقه سکونت‌شان به شهر ارواح تبدیل شده و نمایندگان شرکت‌های غارتگر و رنگارنگ خصوصی به آن‌ها می‌گویند اینجا دیگر محل زندگی نیست، زمین خانه‌هایشان را به ما بفروشید و بروید. تمامی این مصیبت‌ها در حالی دامن زحمتکشان این مناطق را گرفته که منطقه مرفه نشین وال استیرت و منهتن در همان روزهای اول با سیل کمک‌های دولتی و پرداخت شرکت‌های بیمه روبرو شده‌اند.

فعالین چریک‌های فدایی خلق ایران در نیویورک در تظاهرات اول ماه مه فعالانه شرکت کرده و با حمل آرم سازمان و پلاکاردهای خویش به پخش اعلامیه سازمان به مناسبت روز جهانی کارگر (به زبان انگلیسی) پرداختند. تمامی اطلاعیه‌های چاپ شده به سرعت پخش و در عرض مدت کوتاهی تمام شد. توجه خاص مردم محل به آرم سازمان و پلاکاردی که جنایات جمهوری اسلامی را تصویر کرده بود، موجب پرسش‌های زیادی از سوی مردم محل در مورد سیاست‌های ضد کارگری جمهوری اسلامی و خود سازمان ما شد که در این موارد، رفقا با توضیح و افشاگری در مورد سیاست‌های ضد کارگری جمهوری اسلامی به سئوالات مردم و فعالین سیاسی در مورد آرم و اهداف سازمان نیز جواب دادند.

فعالین چریک‌های فدایی خلق ایران در نیویورک

1/مه/2013